

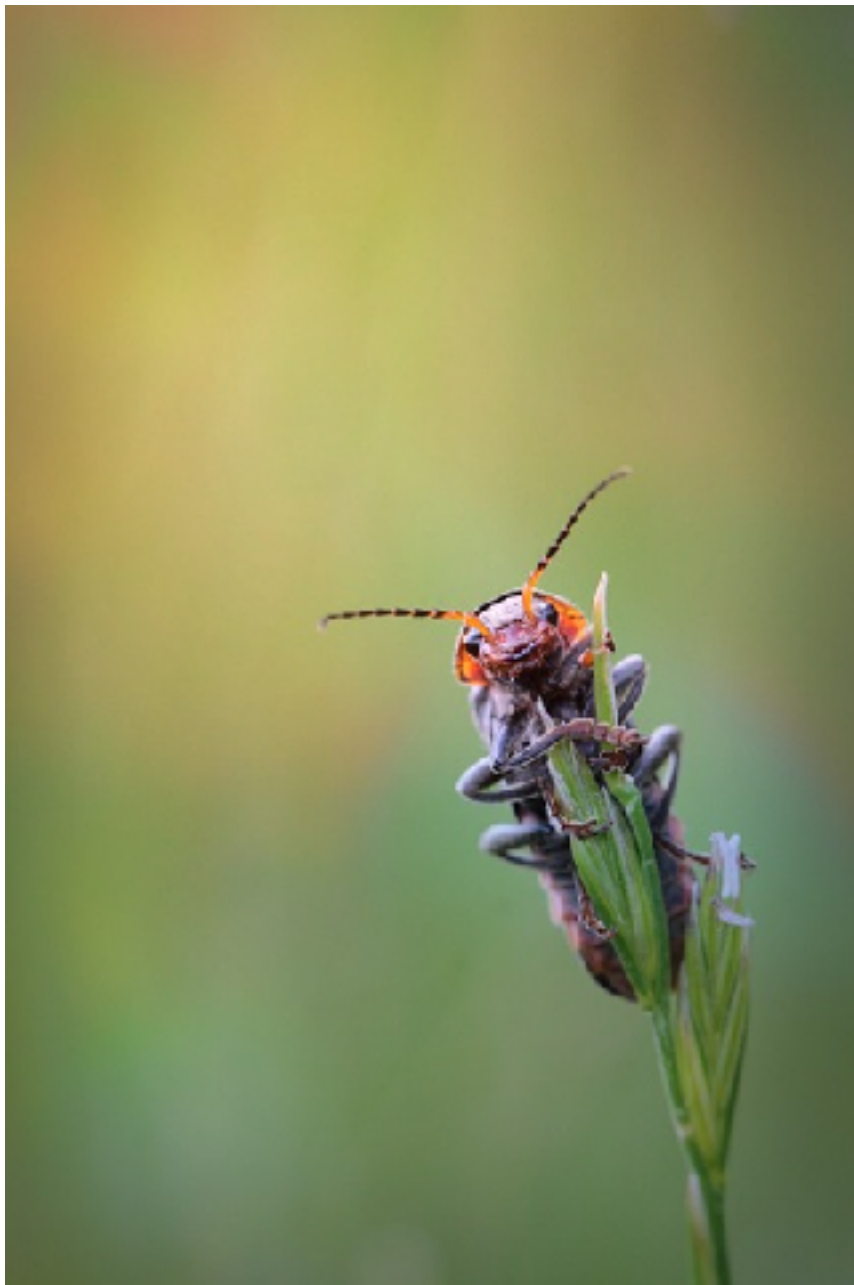
Klamp je nergens aan vast

... MAAR ZIJ MET BEPERKTE ZIENSWIJZEN
ZIJN ANGSTIG EN BESLUITeloos:

HOE SNELLER ZE ZICH HAASTEN,
HOE LANGZAMER ZE GAAN,
EN VASTKLAMPEN KAN NIET BEPERKT WORDEN ...

En onthoud, wanneer je je vastklampt, is het vastklampen als zodanig het probleem; het gaat er niet om waaraan je je vastklampt. Dus Sosan zegt dat vastklampen niet beperkt is - niet beperkt tot deze wereld, tot dit lichaam, zintuigen, genoegens. Je kunt je vastklampen aan verlichting, je kunt je vastklampen aan God. Je kunt je vastklampen aan liefde, je kunt je vastklampen aan meditatie en gebed. En door je vast te klampen, zit je weer vast.

Klamp je nergens aan vast, blijf vrij en in beweging. Hoe meer je beweegt, hoe dichterbij jezelf bent. Wanneer je volledig in beweging bent, nergens vastzit in je energie, klopt de waarheid aan de deur. Het heeft altijd geklopt, maar je zat vast en kon het niet horen. Het is vlak voor je op het puntje van je neus.

... GEHECHT ZIJN AAN HET IDEE VAN VERLICHTING IS ZELFS DWALEN.

Dan wordt dat het probleem. Als je te zeer gehecht raakt aan het idee 'ik moet verlichting bereiken', dan wordt dat je probleem. Verlichting wordt nooit bereikt, het gebeurt. Het is geen verworvenheid. En de strevende mind bereikt het nooit.

Je kunt proberen macht te verwerven in deze wereld, dan begin je macht te verwerven in die wereld. Eerst wil je rijkdom verwerven in deze wereld, dan probeer je rijkdom te verwerven in die wereld. Maar jij blijft dezelfde, en de mind en de werking en het hele schema blijft hetzelfde: Verwerf het! Bereik het! Dit is de egotrip. De verwervende mind is het ego.

En iemand die het bereikt is iemand die het niet probeert te bereiken, die gewoon gelukkig is waar hij ook is, die gewoon gelukzalig is waar hij ook is. Hij heeft geen doel. Hij gaat nergens naartoe. Hij beweegt, maar zijn beweging is niet voor een doel. Hij beweegt vanuit zijn energie, niet voor een doel - zijn beweging is niet gemotiveerd.

Natuurlijk bereikt hij het doel - dat is iets anders, daar gaat het niet om. Een rivier beweegt zich vanuit de Himalaya; ze beweegt zich niet in de richting van de zee, ze kent de zee niet, waar die is, ze maakt zich niet druk om de zee. Het lied zelf van het bewegen in de Himalaya is zo mooi, passerend door de valleien, naar de pieken, passerend langs de bomen, dan naar beneden komend naar de vlaktes, naar de mensen... heel de beweging is prachtig! En elk moment is de beweging mooi, omdat het leven is.

De rivier is zich er niet eens van bewust dat er een doel of een zee is. Dat zal geen zorg zijn. En als een rivier zich te veel zorgen maakt, zal ze net zo in de war zijn als jij. Dan zal ze overal stoppen en vragen waar ze heen moet: Waar is het juiste pad? En ze zal bang zijn of het naar hetnoorden zal leiden, of het zuiden, of het oosten of het westen - waarheen?

En onthoud dat de oceaan overal is. Of je nu naar het noorden gaat of naar het oosten of het westen, het maakt NIETS uit. De oceaan is overal, overal om je heen is de oceaan. Hij is altijd voor je uit; waar je je ook beweegt, dat maakt niets uit.

Vraag niet naar het pad, vraag hoe je meer in beweging kunt komen. Vraag niet naar het doel, het ligt daar niet ergens vast. Waar je je ook heen beweegt, beweeg dansend. Je zult de oceaan bereiken - dat gebeurt. Het gebeurt met kleine rivieren, het gebeurt met grote rivieren, ze bereiken het allemaal. Bij een klein stroompje kun je je niet voorstellen hoe dit stroompje de oceaan zal bereiken, maar het zal wel bereiken.

Er is geen probleem van klein of groot. Het bestaan is oneindig gracieus voor iedereen; klein of groot maakt geen verschil. Kleine bomen bloeien, grote bomen bloeien. Bloeien, daar gaat het om! En wanneer een kleine boom bloeit, is hij niet minder gelukkig dan wanneer een grote boom bloeit; het geluk is precies hetzelfde. Het geluk is geen kwestie van grootte, het is geen kwestie van kwantiteit. Het is een kwaliteit van je wezen. Een kleine rivier danst en bereikt, een grote rivier danst en bereikt.

Jullie zijn allemaal als rivieren, jullie zullen allemaal de oceaan bereiken. Maar maak er geen doel van; hoe sneller je gaat, hoe langzamer je beweegt.

En hoe meer je wilt bereiken, hoe meer je vast komt te zitten, want hoe banger je wordt. De angst om het doel te missen houdt je in zijn greep, de angst om het niet te bereiken verlamt je, de angst om de fout in te gaan verlamt je. Als er geen doel is, is er geen angst.

Onthoud dat angst doelgericht is. Als je nergens naartoe gaat, wat is dan de angst? Je kunt niet missen, je kunt niet falen, dus wat is dan de angst? Angst betekent de mogelijkheid om te falen. Vanwaar komt deze mogelijkheid om te falen? Het komt binnen vanuit de doelgerichtheid - je bent altijd op zoek naar het doel.

Mensen komen naar me toe en zeggen: 'We mediteren al drie maanden. Er is niets gebeurd.' Er gaat niets gebeuren, omdat je erop wacht. Je kunt zelfs niet WACHTEN op het gebeuren, want zelfs wachten wordt een innerlijke inspanning. Je zoekt... Ontspan je! Wanneer je er niet meer bent, gebeurt het. Het zal nooit met JOU gebeuren; het zal alleen gebeuren wanneer de boot leeg is, wanneer het huis leeg is. Wanneer je danst maar er geen danser is, wanneer je observeert maar er geen observeerder is, wanneer je liefhebt en er geen minnaar is, dan gebeurt het! Wanneer je wandelt en er geen wandelaar binnenin is, dan gebeurt het.

Wacht niet, doe geen moeite, stel geen doel, of zelfs verlichting zal een gebondenheid worden. Dat is voor veel mensen in het Oosten geworden. Miljoenen mensen nemen sannyas - ze worden boeddhistische bhikkhus, hindoeïstische sannyasins - ze gaan naar de kloosters, en daar zitten ze vast.

Ze komen naar mij en ze zijn net als ieder ander in de wereld. De ene zit vast op de markt, zij zitten vast in het klooster; dat is het enige verschil. De een is een mislukking op de markt, zij zijn een mislukking in het klooster. Maar ze kijken nooit... WAAROM ben jij een mislukking? Je creëert je eigen mislukking - als je om het doel vraagt, zul je een mislukking zijn.

Uiteindelijk is de doelgerichte mind een belemmering, de grootste belemmering. WEES gewoon! Het ultieme komt wel! Laat het de beslissing en het probleem van het ultieme zijn, niet het jouwe. Laat het aan hem over, hij weet meer. Laat het Gods probleem zijn, laat hem zich er maar zorgen over maken. Ji maakt je geen zorgen - jij geniet gewoon van het leven zoals het zich beweegt, zolang het duurt. Je danst en zingt en bent extatisch, en je laat God zich zorgen maken. Waarom maak jij je zorgen?

Wees gewoon onbekommerd. En wees geen presteerder, want een presteerder zijn is de grootste spanning creëren die de menselijke mind kan overkomen. Dan kun je niet naar het heden kijken, dan kijk je ver weg, in de verte, in de toekomst; daar is het doel, de utopie, de gouden stad, SHAMBALA - daar. En je moet het bereiken, daarom ren je. Waar ga je naartoe? Voor wie ren je weg? Waarvoor ren je? De SHAMBALA is nu, de utopie heeft al plaatsgevonden.

Jezus zei tegen zijn discipelen: 'Op wie zitten jullie te wachten? Ik ben hier!'

Zelfs zijn discipelen vroegen: 'Wanneer zal de Messias komen? Wanneer?' Want Joden zaten al eeuwen op de komst van de Messias te wachten en toen hij kwam waren ze niet klaar om hem te verwelkomen. Ze wachten nog steeds. En Jezus IS gekomen en ze wachten nog steeds. En zelfs toen Jezus er niet was, zijn er vele andere Jezusen gekomen en die zijn er altijd blijven komen. God stroomt altijd over. Soms is het een Mohammed, soms is het een Jezus, soms is het een Boeddha, soms is het een Sosan, een Chuang Tzu. Hij stroomt over, hij valt voortdurend, hij kan er niets aan doen! Hij is geen vrek.

Maar christenen zeggen dat hij maar één zoon heeft. Is hij soms impotent? Is hij impotent geworden nadat Jezus geboren was? Dit lijkt absurd, 'de eniggeboren zoon.' Dat kan niet, anders is jullie God geen God, niets waard.

Mohammedanen zeggen dat er maar één profeet is. Mohammed is de laatste, de laatste profeet. Waarom de laatste? Is jullie God dood? Kan hij geen betere boodschap sturen? Kan hij niet verbeteren? Is hij geen schepper meer? Omdat creativiteit altijd zichzelf overstijgend betekent, altijd overstijgend.

Een schilder blijft schilderen en overstijgt altijd zichzelf.

Iemand vroeg aan Van Gogh: 'Welk van uw schilderijen is het beste?'

Hij zei: 'Dit wat ik nu schilder.'

Een paar dagen later vroeg de man het opnieuw. Van Gogh zei: 'Ik heb het u al verteld. Deze!' En hij schilderde nog een schilderij. 'Dit wat ik nu schilder is het beste.'

God is een overvloeiing, een oneindige overvloeiing. Wanneer Mohammed komt, is Mohammed de beste; wanneer Boeddha komt, is Boeddha de beste. Echt, hij creëert nooit iets tweedehands.

Hij creëert altijd het beste, onvergelijkbaar.

Maar mensen blijven maar wachten. Ze missen de boodschapper aan de deur omdat hun ogen er niet zijn, hun ogen bewegen zich in een of andere utopie, ergens anders. Ze zijn er niet, ze zijn niet thuis. God komt vele malen naar je toe en keert terug, omdat je er niet bent. Je bent nooit waar je ook bent. En hij klopt daar aan, maar je bent er niet.

Laat het zijn zorg zijn, jij maakt je geen zorgen - jij blijft gewoon onbekommerd. En dit zijn de twee situaties: ofwel je bent bezorgd ofwel je bent extatisch, en beide kunnen niet samen bestaan. Als je extatisch bent, ben je waanzinnig extatisch. Als je bezorgd bent, ben je waanzinnig bezorgd. Er zijn twee soorten gekken: een gekte die voortkomt uit zorgen en een gekte die voortkomt uit zijn, overvloeiend zijn.

De keuze is aan jou. Of je wordt een bezorgde gek, op de bank van een psychiater, of je wordt een gek van God, zoals een Sint Franciscus of Sosan. Dan wordt je hele leven een dans, een oneindige extase, een zegen die maar doorgaat, en toeneemt, toeneemt, toeneemt... er komt geen einde aan. Het begint, het eindigt nooit.

LAAT DE DINGEN GEWOON HUN GANG GAAN
EN ER ZAL NOCH KOMEN NOCH GAAN ZIJN.

Oneindige genade is er, geen komen, geen gaan. Oneindige stilte, geen komen, geen gaan. Maar laat de dingen gewoon op hun eigen manier zijn. Je komt niet in de weg, je probeert niets te veranderen.

Dit is heel moeilijk voor de mind om te begrijpen, want de mind houdt ervan te veranderen: als je een zondaar bent, hoe word je dan een heilige; als je lelijk bent, hoe word je dan mooi; als je slecht bent, hoe word je dan goed.

De mind blijft veranderen, probeert te veranderen, en de mind spreekt aan omdat 'het wel lijkt of je beter kunt worden, dus probeer te veranderen.' En dan kun je niet beter worden, dan zit je vast - want je bent al beter! Het enige is hoe je kunt stoppen met je zorgen te maken en hoe je kunt beginnen te leven. Wees een lever, laat de dingen gewoon op hun eigen manier zijn.

Accepteer! Wie ben jij om je zorgen te maken? Je bent geboren - niemand heeft je gevraagd of je geboren wilde worden of niet. Anders had je daar vastgezeten, want jij kunt geen besluit nemen. Jij bent besluiteloos.

Als het je gevraagd werd, als God er was om het je te vragen - hij heeft die fout nooit gemaakt omdat hij weet dat je daar vast zal zitten - zal je oneindig lang niet in staat zijn om te beslissen of je geboren wil worden of niet. Hij heeft je er plotseling ingegooid zonder jou toestemming te vragen, anders zou je hier niet zijn. En als hij weer om je dood vraagt, zit je vast. Hij vraagt het nooit, hij neemt je gewoon mee. Hij kent je goed: jij kunt niet beslissen.

Als hij komt en vraagt 'wanneer wil je sterven?', kun je dan een besluit nemen? Zaterdagochtend? Zondag? Nee! Er zijn maar zeven dagen en je zult niet in staat zijn om te beslissen. Hij moet komen zonder het je te vragen.

Wanneer het leven zonder jou gebeurt, geboorte gebeurt, dood gebeurt, liefde gebeurt zonder jou, waarom zou je je dan zorgen maken? Wie ook de bron is, als hij je de geboorte kan geven, als hij je de dood kan geven, als hij kan creëren en on-creëren, laat dan alle zorgen aan hem over. Je geniet terwijl je bent. En als je kunt genieten terwijl je bent, dan weet je plotseling: dit is de bron. Je hebt het oneindige leven aangeraakt.

Jezus zegt: 'Ik ben hier om jullie het leven in overvloed te leren, oneindig rijk.' En de manier is om de dingen te laten zijn. Je komt er niet in, je komt niet op je eigen manier. Laat je Tao stromen, laat je natuur bewegen... WAAR het ook heen gaat!

GEHOORZAAM DE AARD DER DINGEN (JE EIGEN AARD)
EN JE ZULT VRIJ EN ONGESTOORD WANDELEN.

WANNEER HET DENKEN IN SLAVERNIJ IS,
IS DE WAARHEID VERBORGEN,
WANT ALLES IS TROEBEL EN ONDUIDELIJK,
EN DE BELASTENDE PRAKTIJK VAN HET OORDELEN
BRENGT ERGERNIS EN VERMOEIDHEID MET ZICH MEE.

WELK VOORDEEL KUN JE HALEN
UIT ONDERSCHIEDEN EN AFSCHIEDEN?

Wanneer je vervuld bent van gedachten is je mind wazig, je visie niet helder. Maar wat moet je dan? Gedachten ZIJN er. Laat ze er zijn. Maak je niet druk! Laat ze er zijn - je raakt er niet bij betrokken. Ze bewegen uit zichzelf, laat ze bewegen. Waarom zou je je ermee bemoeien en ze verstoren? Ze stromen als een stroom - laat ze stromen. Je gaat op de oever zitten en rust uit. Je zegt tegen je gedachten: 'Oké, als wolken in de lucht zijn, en bomen en rivieren en oceanen op aarde, waarom dan geen gedachten in de mind?' Accepteer ze! Oké! Als je ze accepteert en oké zegt, zul je een plotselinge verandering voelen, omdat jouw energie nodig is om ze te laten bewegen.

En als je je er niet druk om maakt, trekt de energie zich vanzelf terug. Ze worden minder en minder. Dan komt er een moment waarop gedachten alleen komen wanneer ze nodig zijn. Gedachten zijn geen last - onnodige gedachten zijn een last, ze maken dat je wazig ziet. De wazigheid komt door onnodige gedachten.

Als je wilt bewegen gebruik je je benen, als je wilt denken gebruik je je gedachten, als je wilt communiceren gebruik je je mind. Maar als je onder een boom zit, waarom zou je dan je benen blijven bewegen? Dan zie je er gek uit. Maar je mind blijft bewegen.

De mind is een functie en een functie is nuttig op het juiste moment. Wanneer het nodig is, begint de mind te functioneren. Ik praat tegen je: de mind functioneert, hoe kan ik anders tegen je praten? Hoe kan Sosa iets zeggen als er geen mind is? Maar zodra ik stop met praten is de functie uitgeschakeld, dan is er geen mind - net zoals er geen benen zijn, want als ze niet bewegen zijn ze er niet.

Wanneer je honger hebt, eet je. Wanneer je wilt communiceren gebruik je gedachten. Als je geen honger hebt, blijf je niet eten. Maar er zijn mensen die kauwgum blijven kauwen, die blijven roken; kauwgum en rook zijn dus gewoon vervangers voor voedsel. Ze zouden graag voortdurend eten, maar dat is onmogelijk omdat het lichaam dat niet verdraagt, dus moeten ze iets met hun mond doen. Ze kauwen kauwgum of ze kauwen pan, roken of ze doen iets anders. Of, als ze niets kunnen doen...

Vroeger mochten vrouwen over de hele wereld bijvoorbeeld nooit de stommiteiten doen die mannen wel mogen. Ze mochten niet roken, ze mochten geen kauwgum kauwen of dat soort dingen. Dus wat deden ze? Ze begonnen te praten. Daarom praten meisjes meer, omdat er een substituuat nodig is. De mond MOET verder. Ze beginnen te praten.

Je kunt geen twee vrouwen vinden die niet met elkaar praten - tenzij het Engelse vrouwen zijn, die helemaal geen vrouwen zijn. Er is zoveel in hen onderdrukt dat ze net zombies zijn geworden. Anders kletsen vrouwen maar door; net als de vogels in de bomen kletsen ze maar door. Laatst nog werkten hier een paar vrouwen in de tuin. De hele dag zaten ze te kletsen - de hele dag! Het kan geen doel hebben want er is niets... maar ze kletsten. Gewoon de mond wil voortdurend eten. Je ziet mensen in een theater zitten. Ze blijven hun benen bewegen. Waarom zitten ze daar? Ze zouden naar buiten moeten gaan en lopen! Ze doen beide. Ze kunnen niet stil blijven zitten. En dit is wat er met je mind gebeurt.

De mind is goed van zichzelf. Alles is goed van zichzelf, op zijn plaats. Dan past alles. De schoen past perfect wanneer alles op zijn plaats zit. Wanneer mind nodig is, gebruik hem dan; wanneer hij niet nodig is, zet hem dan opzij. Jij blijft de meester en alles is een functie.

Maar de mind heeft het overgenomen. Wat je ook doet, het gaat maar door - alsof je je radio niet kunt uitzetten, de knop is kapot. Hij blijft aan en aan. Je slaapt en de radio gaat maar door. Je rust uit, je eet, je bedrijft de liefde en de radio gaat maar door. En je moet het steeds maar verdragen. Geleidelijk aan vergeet je dat de radio aan blijft staan; je luistert gewoon niet.

Dat is wat er met je mind is gebeurd. Het gaat maar door en door en door; je weet niet waar de knop zit om het uit te zetten. Dus luister je niet, je tolereert het gewoon, verwaarloost het. Je hebt het voor lief genomen, alsof het zo zal zijn.

Dat is niet zo, anders kan een Boeddha niet gebeuren. En als ik dit zeg, zeg ik het uit eigen ervaring. Het is niet zo. De knop kan weer teruggezet worden. Dat is alles wat meditaties doen. Ze leiden je niet naar verlichting, ze kloppen gewoon op een knop die er niet is, of kapot, of vast, of hij is er wel, maar je weet niet hoe je hem moet gebruiken.

Meditatie is een techniek, en de techniek kan alleen een bepaalde functie helpen, niet je wezen. Dus geen enkele meditatie leidt je rechtstreeks naar het zijn, het herstelt gewoon je functies. De schoen past perfect en je bent verlicht.

Chuang Tzu heeft gelijk: 'Als de schoen past, wordt de voet vergeten.' Wanneer elke functie past, wordt het lichaam vergeten; wanneer elke functie past, is deze wereld van verschijningen niet meer. Je bent verlicht! Plotseling is alles verlicht zoals het is.

Osho: Hsin Hsin Ming - The Book of Nothing #6.